

Nu er det så ikke Lissabontraktaten, som hr. Morten Messerschmidt denne gang tager op, ud af de mange, jeg tror, det er 17-18 beslutningsforslag og forespørgsler, der har været fremsat og rejst her under hr. Morten Messerschmidts valgkamp. Men jeg vil da sige, at inden for arbejdsmarkedspolitikken havde der da været meget at komme efter, inden for klima- og energipolitikken havde der da været meget at komme efter, hvor de danske synspunkter kunne være blevet imødekommet. Men når vi har brugt vores energi og den goodwill, vi kan få, på at sikre de danske forbehold, så ved hr. Morten Messerschmidt jo lige så godt som mig, at der er grænser for, hvor meget man kan få, når der er 27 lande, der skal enes om det.

Kl. 15:03

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen. Der er ikke flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Dansk Folkeparti har rejst en forespørgsel, der hedder:

»Vil udenrigsministeren redegøre for regeringens planer om at afvikle de danske EU-forbehold?«

Jeg må sige, at svaret sådan set er relativt enkelt og det, man kender i forvejen: at der ikke kommer til at ske noget med forbeholdene, før vi ved, hvad der sker med Irland i efteråret i år. Og det er jo egentlig det, der i hvert fald med nogles øjne er den store gyser: Hvad vil der ske i Irland? Vil irerne, når de skal stemme igen, sige ja eller nej? Den irske afstemning udmærkede sig jo i første omgang ved, at det var et meget uklart billede, der tegnede sig, af, hvorfor det egentlig blev et nej. Og vi, der gerne vil fastholde, at vi har Irland med, og gerne vil have, at vi får en Lissabontraktat, kan jo ikke andet end krydse vores fingre og ikke gøre så forfærdelig meget mere ved det.

Vi vil i SF gerne have Lissabontraktaten. Og det vil vi meget enkelt og i virkeligheden meget banalt, fordi vi synes, det er en bedre traktat end Nicetraktaten. Er det så en fuldstændig fremragende traktat? Nej, det er det ikke, den er et kompromis. Der er 27 medlemslande, der skal blive enige, og det er nu engang kun muligt, når der er kompromiser. Men vi synes, at der er nogle ting, der gør, at den er bedre end Nicetraktaten. Det er bl.a., at Europa-Parlamentet får større

indflydelse på lovgivningen i EU. Det synes vi er væsentligt. For mange mennesker er det sikkert lidt fjernt og abstrakt, for hvem er alle de her rigtig mange medlemmer af Europa-Parlamentet nu egentlig, og vi taler forskellige sprog.

Hvis man kigger tættere på det, må man sige, at det har styrket demokratiet i EU; når Europa-Parlamentet har fået større indflydelse. Det har skabt større åbenhed. Er alt dermed skønt? Nej, EU er en politisk kampplads, hvor forskellige politiske holdninger brydes med hinanden, og vi kommer aldrig til de ideelle tilstande, men det er vigtigt, at vi også forholder os til vores europaparlamentarikere og får dem inddraget aktivt, så deres stemme også øver vægt, sådan at vi kan få et EU, der er mere demokratisk i sin politik, et EU, der er bedre i sin miljøpolitik, og et EU, der er mere socialt. Det er det, vi arbejder for, og det er jo også det, vi arbejder for i den valgkamp, der kommer nu inden så længe, om, hvem der skal sidde i Europa-Parlamentet i de kommende år.

SF's holdning til forbeholdene tror jeg efterhånden er velkendt. Vi vil gerne af med forsvarsforbeholdet. Vi var, som det også er blevet påpeget herinde, meget aktive med hensyn til at lave det nationale kompromis tilbage for mange år siden. Det gjorde vi, fordi vi stod i en situation, hvor man var nødt til at handle, og jeg mener, at vi ramte rimelig godt plet, i forhold til hvad det var, der bekymrede danskerne. Men der er også gået rigtig meget tid siden, og vi mener, at det har vist sig, at det for os ikke er nogen fordel at være uden for forsvars- og sikkerhedsområdet, så vi vil gerne ind i det og have medindflydelse og prøve at skabe en sikkerhedspolitik, der er baseret mere på civile virkemidler og baseret mere på, at man laver virkelig kvalificeret konfliktløsning – i en verden, som jo er præget af mange forskellige konflikter, og hvor det er vigtigt, at der også er store regionale magter som EU, der har, hvad man kan kalde en begavet og klog holdning til sikkerhedspolitik, som ikke er baseret så meget på krudt som på en ordentlig konfliktløsning og konflikthåndtering.

Med hensyn til retsforbeholdet vil vi også gerne af med det. Det er også et område, hvor Europa har udviklet sig kolossalt siden 1993, og vi mener, det er vigtigt, at vi har nogle fælles minimumsregler på asylområdet og på immigrationsområdet. Det er en af årsagerne til det.

Med hensyn til euroen er det stadig væk SF's holdning, at vi vil fastholde euroforbeholdet, men som nogle sikkert har registreret, har vi